

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Εξωτερική αξιολόγηση του τμήματος
Ηλεκτρονικής του ΤΕΙ Αθήνας

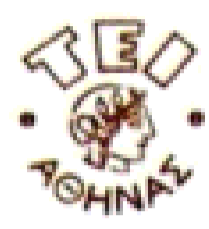
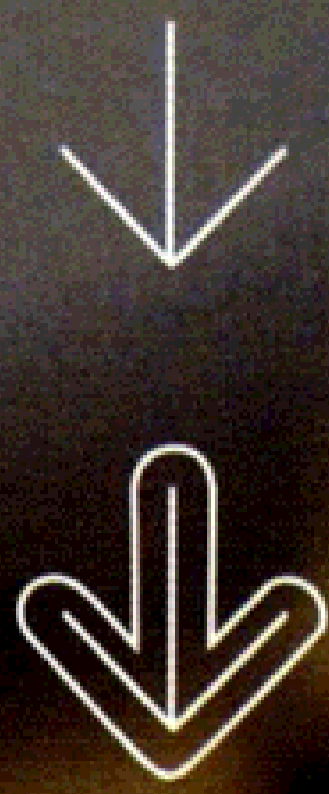
Η ψυχοπάθεια στην καθημερινή
ζωή ή εμείς οι ψυχοπαθείς;

Η θεμελίωση
της Χημείας

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ
2010

ΤΕΥΧΟΣ

21

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efiapanan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1 ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

- 4 ▪ Στο ρυθμό της κρίσης

2 ΘΕΣΜΙΚΑ

- 6 ▪ Επιστολή προς την Υπουργό Παιδείας, κ. Άννα Διαμαντοπούλου
- 8 ▪ Επιστολή προς την Ειδική Γραμματέα ΕΥΔ ΚΠΣ, κ. Ιφιγένεια Ορφανού

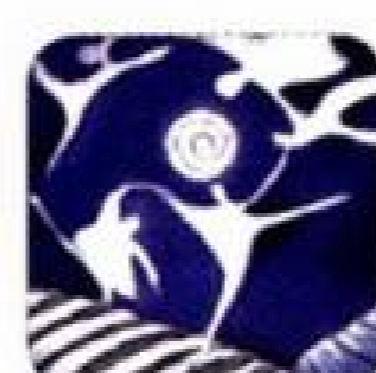
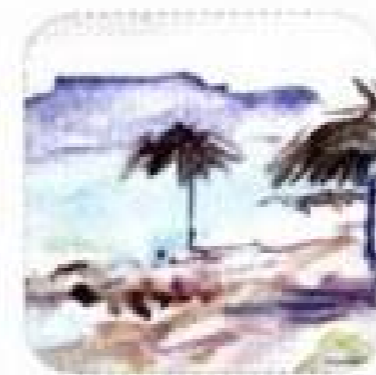
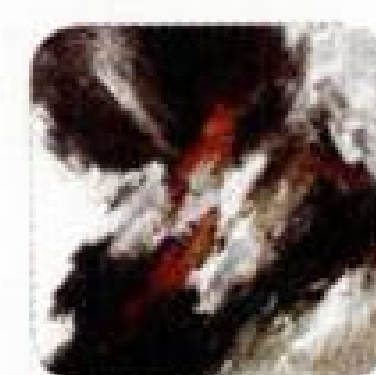

3 ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- 10 ▪ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο «Διοίκηση Επιχειρήσεων»
- 12 ▪ Ανάπτυξη & αξιοποίηση διαδικτυακής εφαρμογής για την υποβολή ηλεκτρονικής αίτησης και αξιολόγησης υποψηφίων επιστημονικών και εργαστηριακών συνεργατών

4 ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

- 17 ▪ **Α. Καμμάς:**
Η Πάπισσα Ιωάννα.
Μύθος ή πραγματικότητα;
- 22 ▪ **Λ. Τσίλαγα, Α. Τζαναβάρα:**
Μουσείο και μουσειακή αγωγή -
Η δημοτική πινακοθήκη Κορίνθου
σε μια σύγχρονη μουσειολογική
προσέγγιση
- 28 ▪ **Σ. Σούλης:**
Η φιλοσοφία της επιστήμης και της έρευνας
ως θεμέλιο της τεχνολογικής ανάπτυξης
- 33 ▪ **Π. Μπουλανίκη:**
Τοξικά συστατικά φυτοφαρμάκων

«...τηρησανται...
σκοπου, δια να μας
ηβες» του Σίτου και
ναι ενωπιον μας, εν
ισιν να τους πισωμε
ισπον. Διότι, άλλως
σνεια τα έχουν κατά
λλα ποσα, τα οποία
απειρας μικρότερα,
εν κάποιο άλλο ανα
κακε νείου. με...

- 38 ▪ **Κ. Παπασταμούλης:**
Περί τέχνης

- 40 ▪ **Σ. Γ. Φραγκόπουλος:**
Η θεμελίωση της Χημείας
(μέρος Β')

- 47 ▪ **Σ. Παρισσόπουλος:**
Ανθρωπολογία της Υγείας

- 52 ▪ Ένα επίκαιρο άρθρο
γραμμένο πριν 75 χρόνια

5 ΑΦΙΕΡΩΜΑ

- 54 ▪ Παγκόσμια ημέρα βιβλίου

6 ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- 57 ▪ **Ε. Παπαγεωργίου:**
Η ψυχοπάθεια στην καθημερινή
ζωή ή εμείς οι ψυχοπαθείς;

7 ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

- 66 ▪ Νέα της Διοίκησης
- 76 ▪ Νέα από τα Τμήματα
- 88 ▪ Νέα της Επιτροπής
Εκπαίδευσης και Ερευνών

8 ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

90

9 ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

99

4 ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **A. Καμμάς**
Η Πάπισσα Ιωάννα. Μύθος ή πραγματικότητα;
- **Λ. Τσίλαγα, Α. Τζαναβάρα**
Μουσείο και μουσειακή αγωγή -
Η δημοτική πινακοθήκη Κορίνθου
σε μια σύγχρονη μουσειολογική προσέγγιση
- **Σ. Σούλης**
Η φιλοσοφία της επιστήμης και της έρευνας
ως θεμέλιο της τεχνολογικής ανάπτυξης
- **Π. Μπουλανίκη**
Τοξικά Συστατικά Φυτοφαρμάκων
- **Κ. Παπασταμούλης**
Περί τέχνης
- **Σ. Γ. Φραγκόπουλος**
Η θεμελίωση της Χημείας (μέρος Β')
- **Σ. Παρισσόπουλος**
Ανθρωπολογία της Υγείας

του Σ. Σούλη*

Η φιλοσοφία της επιστήμης και της έρευνας ως θεμέλιο της τεχνολογικής ανάπτυξης

Εισαγωγή

Η προσέγγιση ενός θέματος για τη σχέση φιλοσοφίας, τεχνολογικής και κοινωνικής ανάπτυξης μπορεί να ξενίζει σε ένα επιστημονικό συνέδριο ενός Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος. Θεωρήσαμε όμως κάτι τέτοιο ως ιδιαίτερα αναγκαίο, **πρώτον**, γιατί πιστεύουμε ότι σε ένα πολυδαίδαλο ίδρυμα της γνώσης όπου επικρατεί η επιστημονική πλουραλιστικότητα μεταξύ θετικών - φυσικών και κοινωνικών σπουδών, οφείλουμε να πλεύσουμε και να επιχειρήσουμε ένα είδος ιστορικής διεισδυτικότητας στην αναζήτηση θεμελιωδών και κοινών επιστημονικών αρχών **και δεύτερον**, γιατί έχουμε την άποψη ότι, η σχέση της φιλοσοφίας και της επιστήμης έχει ένα άκρως επίκαιρο ενδιαφέρον, όχι τόσο για την υπενθύμιση μιας ιστορικής ανάλυσης, αλλά κυρίως, γιατί αποτελεί βασικό εχέγγυο μιας συνδυαστικής σκέψης που οδηγεί στη δημιουργία βαθύτερων ιδεολογικών αντιλήψεων για την αναγκαιότητα της έρευνας και τη συμβολής της στην εξέλιξη και ανάπτυξη των σύγχρονων κοινωνιών.

Τούτο δε, είναι άκρως σημαντικό για τον ελλαδικό χώρο, όπου η αντίληψη αυτή, έχει ελάσσονα

χαρακτήρα με το 0,58% του Α.Ε.Π για έρευνα έναντι 4,2% του Ισραήλ και 2,1% του μέσου όρου των χωρών μελών της Ε.Ε.

Σήμερα θεωρούμε σχεδόν αυτονόητο ότι, η οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική ανάπτυξη των σύγχρονων κοινωνιών οφείλεται κατά κύριο λόγο στην εξέλιξη της επιστημονικής γνώσης και της τεχνολογικής καινοτομίας δηλαδή, στην παραγωγή νέας γνώσης μέσω της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας.

Οι εννοιολογικοί όμως σχηματισμοί όπως «Νέα Γνώση», «Επιστήμη» και «Έρευνα» δεν εντάσσονταν πάντα στον ανθρώπινο λόγο και δεν αποτελούσαν αναγκαίες συλλογιστικές διεργασίες κατανόησης του κόσμου.

Οι θεμελιώδεις ανησυχίες του Ισαάκ Νεύτων, του Ντεκάρτ, του Κάντ, του Φράνσις Μπέικον ή του Χιούμ να καθιερώσουν τη σύγχρονη σκέψη όπως:

- «Ότι η αλήθεια δεν επιβάλλεται αλλά ανακαλύπτεται από τους ανθρώπους»
- «Ότι η γνώση εξελίσσεται»
- «Ότι η χρήση της μαθηματικής μεθόδου, κατά την οποία κάθε αρχή οφείλει

*Ο κ. Σ. Σούλης είναι καθηγητής του τμήματος ΔΜΥΠ του ΤΕΙ-Α και Αντιπρόεδρος του ΤΕΙ Ιόνιων Νήσων

να προέρχεται ή να συνάγεται από προηγούμενες αρχές που έχουν ήδη τεκμηριωθεί στη βάση άλλων αρχών» ή

➤ «Ότι η μεθοδολογία και η έρευνα αποτελούν βασικά συστατικά της επιστήμης»

διήλθαν και επικράτησαν μόνο χάρη στην ανάπτυξη της φιλοσοφίας και την επικράτηση της αναγέννησης του διαφωτισμού και της αναζωπύρωσης του ανθρωπισμού. **Η αναγέννηση θα πρέπει να τονίσουμε ότι ήταν πράγματι ένας στεναγμός ανακούφισης απέναντι στον τρόπο της ιστορίας** κατά τους Σόλομον και Χίγκινς, μετά από μία και πλέον χιλιετία νέκρωσης της ανθρώπινης σκέψης.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, ιδιαίτερα του διαφωτισμού, επιχειρήθηκε να ανατραπεί η δευτερεύουσα σχέση της επιστημονικής γνώσης έναντι της θεολογικής σκέψης, με το επιχείρημα ότι η επιστήμη πήρε το ρόλο ενός τρόπου αποκάλυψης, ώστε να καταστεί δυνατόν να εκτιμηθούν τα θέματα του Θεού.

Ιστορικά λοιπόν, διαπιστώνεται ότι την ανθρώπινη σκέψη από την αρχέγονη ανάπτυξή της στην Ινδία, την Κίνα, τη Μ. Ανατολή, την Αίγυπτο και την Ελλάδα τη χαρακτηρίζει η διαπάλη μεταξύ του μύθου και των θρησκευτικο - ιδεολογικών αντιλήψεων, δηλαδή της οντολογικής κυρίως διάστασης της πίστης, όπου η ίδια η έννοια του αντικειμένου συνεπάγεται και την ύπαρξή του ή τη χαρακτηρίζει η μεταφυσική επικράτηση της *a priori* διατύπωσης δεοντολογικών αρχών, ενώ η επιστημονική κοσμοαντίληψη, όπου καθιερώνεται η επικράτηση της αναζήτησης της αλήθειας και

όχι η επιβολή της, εδραιώνεται μόνο μέσω της ανάπτυξης της φιλοσοφίας, κυρίως στον ελλαδικό χώρο.

Η σχέση φιλοσοφίας - επιστήμης - έρευνας

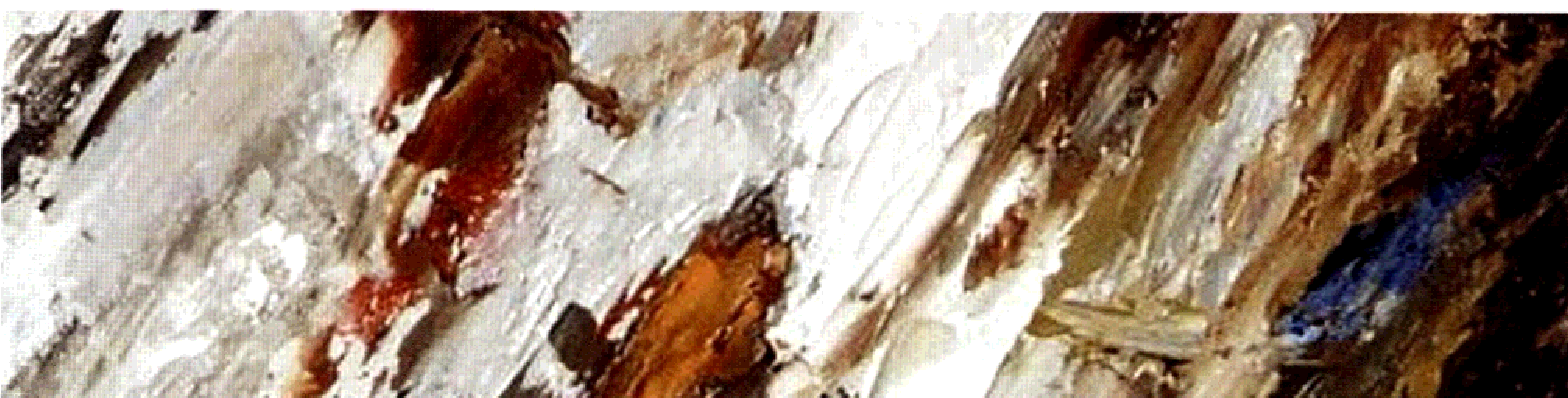
Πράγματι ο άνθρωπος επιχείρησε να **κατανοήσει** τον κόσμο, ενώ, παράλληλα προσπάθησε να βρει τρόπους να κατανοήσει την ίδια τη συμπεριφορά του. Στην προσπάθειά του αυτή άρχισε να **παρατηρεί** τη φύση και τις σχέσεις των ανθρώπων σε δεδομένα κοινωνικά πλαίσια. Η φιλοσοφία μπορούμε να πούμε ότι **αποτέλεσε τον κινητήριο μοχλό διερεύνησης των αιτιακών παραγόντων** λειτουργίας τόσο της φύσης όσο και της κοινωνίας. Με άλλα λόγια, η φιλοσοφία αποτέλεσε την απαρχή της επιστήμης και της έρευνας.

Το κοινό πεδίο της φιλοσοφίας, της επιστήμης και της έρευνας χαρακτηρίζεται από **το γιατί**, από την έννοια της **κατανόησης** καθώς και από τα **ερωτήματα** και την **παρατήρηση**.

«Όταν τα γιατί, τα ερωτήματα και η παρατήρηση συστηματοποιούνται και δημιουργούνται κανόνες - βάσεις επανάκαμψης της σκέψης από ορισμένα δοσμένα σημεία, τότε τίθενται τα πρώτα θεμέλια της επιστήμης.»

Τα χαρακτηριστικά των τριών αυτών θεμελιωδών εννοιολογικών σχηματισμών μπόρεσαν να ωριμάσουν και να αναπτυχθούν χάρις τις δυνατότητες και το παιχνίδι του λόγου και της γλώσσας κατά την ανθρώπινη ιστορία.

Πώς αλήθεια εξελίχθηκε το παιχνίδι της ανθρώπινης σκέψης;

Ιστορική εξέλιξη της φιλοσοφίας και της επιστήμης

Στάδια	Τα ρεύματα	Χρονολογικοί Περίοδοι (ενδεικτικά)	Οι εκπρόσωποι (ενδεικτικά)
I.	Αρχαίοι Έλληνες Άλλοι λαοί (Κίνα, Αίγυπτος)	7 ^{ος} , 6 ^{ος} , 5 ^{ος} π.Χ.	Ίωνες ✓ Θαλής, Αναξίμανδρος, Αναξίμενης, Πυθαγόρας, Ηράκλειτος, Παρμενίδης, Ζήνων
	Η περίοδος χαρακτηρίζεται από ένα μίγμα μύθου και λόγου.	5 ^{ος} , 4 ^{ος}	✓ Δημόκριτος, Ιπποκράτης ✓ Σωκράτης, Πλάτων
		4 ^{ος}	✓ Αριστοτέλης
II.	Αναγέννηση		
	Η αναγέννηση περιελάμβανε το σεβασμό προς την επιστήμη. Εισάγεται η χρήση των μαθηματικών. Αναπτύσσεται η αστρονομία.	15 ^{ος}	Κοπέρνικος Γαλιλαίος
III.	Διαφωτισμός		
	Η πίστη στο λόγο. Η επιστημονική κόσμο - αντίληψη καθιερώνεται έναντι της θρησκείας. Όχι επιβολή αλλά αναζήτηση της αλήθειας.	Τέλη 17 ^{ου} - 18 ^{ου} 1712 - 1778	Βολτέρος Κοντορσέ Ζαν Ζακ Ρουσσώ
IV.	Οι απαρχές της επιστήμης		
	Η θεωρητική θεμελίωση της σύγχρονης επιστήμης. «Η επιστημονική μέθοδος έδωσε το έναυσμα για επαναδιατύπωση όλων των ερωτημάτων που είχαν θέσει οι αρχαίοι».	1561 - 1626 1596 - 1650 1642 - 1727	Φ. Μπέικον (θεμελιωτής της επαγωγικής λογικής) Ρ. Ντεκάρτ Ι. Νεύτων
	Υποστήριζεται η καθαρή εμπειρική πειραματική μέθοδος παρατήρησης του κόσμου.		
V.	Ο Θετικισμός (Η γένεση του εμπειρισμού) Το κριτήριο της επαληθευσιμότητας		
	«Όλη η γνώση οφείλει να στηρίζεται στην εμπειρία και εξελίσσεται». Η γένεση της Διαλεκτικής και του Υλισμού. Ο κάθε άνθρωπος κατασκευάζεται κοινωνικά, δημιουργείται κατά τη διαπροσωπική αλληλεπίδραση. Η θεωρία της εξέλιξης των ειδών καθιερώνει την άποψη ότι το ανθρώπινο είδος αποτελεί μέρος της εξέλιξης.	1632 - 1704 1711 - 1776	Ι. Λοκ Ν. Χιουμ Kant
VI.	Άλλες σύγχρονες προσεγγίσεις		
	Η Γένεση του Πραγματισμού και του διαρκούς ελέγχου της αξιοπιστίας των απόψεων. Το καθετί έχει μια ερμηνεία. Η ιδέα της απώθησης. Η επιστημονική μελέτη των θεμελιακών δομών της συνείδησης.	1839 - 1914 1872 - 1970 1889 - 1951 1864 - 1920	Σ. Πιρς Μ. Ράσελ Λ. Βιτγκενστάιν Μ. Βέμπερ

Η μοναδικότητα της σκέψης, η σύγχρονη επιστημολογική διαπάλη και η συμβολή του επιστημονικού - ερευνητικού προσωπικού των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Δε θα πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι, η οποιαδήποτε ανθρώπινη διερευνητική σκέψη πραγματοποιήθηκε από άτομα μέσα στην Ιστορία. Ήταν λοιπόν φυσικό να αναπτυχθούν διαφορετικές προσεγγίσεις, διαφορετικές σχολές, διαφορετικές αρχές, διαφορετικές μεθοδολογίες τόσο στη φιλοσοφία όσο και στην επιστημονική έρευνα.

Η έννοια της μοναδικότητας στη φιλοσοφία και στον άνθρωπο συνάδει με την έννοια του μοναδικού παιχνιδιού της σκέψης, του λόγου και της γλώσσας για τον κάθε άνθρωπο που επιχειρεί να κατανοήσει τον κόσμο. Έτσι, το διαφορετικό στην επιστημονική προσέγγιση ήταν και απόλυτα λογικό.

Σήμερα η εξέλιξη του λόγου, της φιλοσοφίας και της επιστήμης συνεχίζεται με τον ίδιο έντονο διαδραστικό χαρακτήρα, με τις ίδιες έντονες υποστηρικτικές απόψεις μεταξύ θετικιστών και σχετικιστών, με τις ίδιες έντονες διαφοροποιήσεις μεταξύ των υιοθετούντων τις τεχνικές των ποσοτικών και ποιοτικών μεθόδων.

Ανεξάρτητα από την ιστορική εξέλιξη της επιστημονικής σκέψης, ανεξάρτητα από τις επικρατούσες «αντιθέσεις» μεταξύ θετικιστών και σχετικιστών, ανεξάρτητα από τις τάσεις της επιχειρηματολογικής ισχυροποίησης υπέρ των

ποσοτικών ή υπέρ των ποιοτικών μεθόδων, ανεξάρτητα από την επικράτηση ή όχι της φαινομενολογικής ή της στρουκτουραλιστικής άποψης στην επιστημονική έρευνα και την επιστημολογία και παρά τις προσωπικές μας αντιλήψεις για την υπερβολική χρησιμοποίηση των ποσοτικών μεθόδων στην κοινωνική έρευνα, που υποκαθιστούν πολλές φορές την ιστορική αιτιότητα των φαινομένων ή που αγνοούν την πολυσυνθετότητα των κοινωνικών παραμέτρων, είμαστε πεπεισμένοι ότι οι ποσοτικές μέθοδοι οφείλουν να αποτελούν συνδυαστικά και συμπληρωματικά ερευνητικά εργαλεία και τεχνικές με τις αντίστοιχες ποιοτικές μεθόδους, οι δε μελετητές, οφείλουν να αναπτύσσουν ερευνητικές στρατηγικές, οι οποίες δεν πρέπει να οριοθετούνται μόνο στον έλεγχο της θεωρίας, αλλά η διαδικασία επαληθευσιμότητας των υποθέσεών τους θα πρέπει να αποτελεί βασικό στοιχείο δημιουργίας νέου πληροφοριακού υλικού για τον άνθρωπο και την εξέλιξή του.

Υπό το πρίσμα ακριβώς της ανωτέρω επιστημολογικής λογικής το επιστημονικο-ερευνητικό προσωπικό των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων πρέπει να συνεισφέρει στην εδραίωση της αντίληψης ότι η παραγωγή νέων γνώσεων και κυρίως ο μετασχηματισμός της γνώσης σε δημιουργία μέσων μεταβολής της οικονομίας και της κοινωνίας, καθώς και η τεχνολογική καινοτομία μπορεί να επιτυγχάνονται μόνο, μέσω της βασικής και εφηρμοσμένης

έρευνας, η ανάπτυξη της οποίας, θα πρέπει να αποτελεί και κεντρικό στόχο των Ιδρυμάτων μας.

Άλλωστε η παραγωγή νέων γνώσεων, η μετάδοση, η διάδοση και η χρήση τους ενυπάρχουν ως βασικοί στόχοι στο θεμελιακό λειτουργικό σύστημα των κοινωνιών, αυτό της εκπαίδευσης, που αποτελεί ίσως και το μοναδικό αγαθό με τόσο μεγάλη πολυπαραγοντική χρησιμότητα τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο.

Η ανάπτυξη όμως της έρευνας, ως θεμελιώδη στόχο των Ιδρυμάτων μας, προϋποθέτει:

- την αύξηση των δαπανών για έρευνα,
- την αξιολόγηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο,
- τη διάχυση των ερευνητικών αποτελεσμάτων στο σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας,
- τη μείωση του χρόνου εφαρμογής των ερευνητικών αποτελεσμάτων,
- την υιοθέτηση αξιολογικών αριστείων από θεσμικά όργανα κοινής αποδοχής που θα αποτελούν τη βάση των κινήτρων για την ενασχόληση του ΕΠ με την έρευνα,
- τη δημιουργία εξειδικευμένων ερευνητικών κέντρων,
- τη διατμηματική ερευνητική δραστηριότητα,
- τη μείωση του χρόνου μεταφοράς της νέας γνώσης τόσο στα προγράμματα αρχικής εκπαίδευσης, όσο και στα προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης, δηλαδή, την ταχύτερη προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στη μεταφορά και διάδοση των νέων τεχνολογιών,
- τη βελτίωση της συνεργασίας των ερευνητικών ακαδημαϊκών κέντρων, με τα αντίστοιχα των Ιδρυμάτων μας, καθώς και
- τη δημιουργία προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής τεχνογνωσίας και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Συμπερασματικές Παρατηρήσεις

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι, η χρηστικότητα της σημερινής εισαγωγικής προσέγγισης στη προβληματική της εξέλιξης του λόγου, της φιλοσοφίας και της επιστήμης με την τεχνολογική και κοινωνική ανάπτυξη, εστιάζεται σε δύο γνωστικά πεδία.

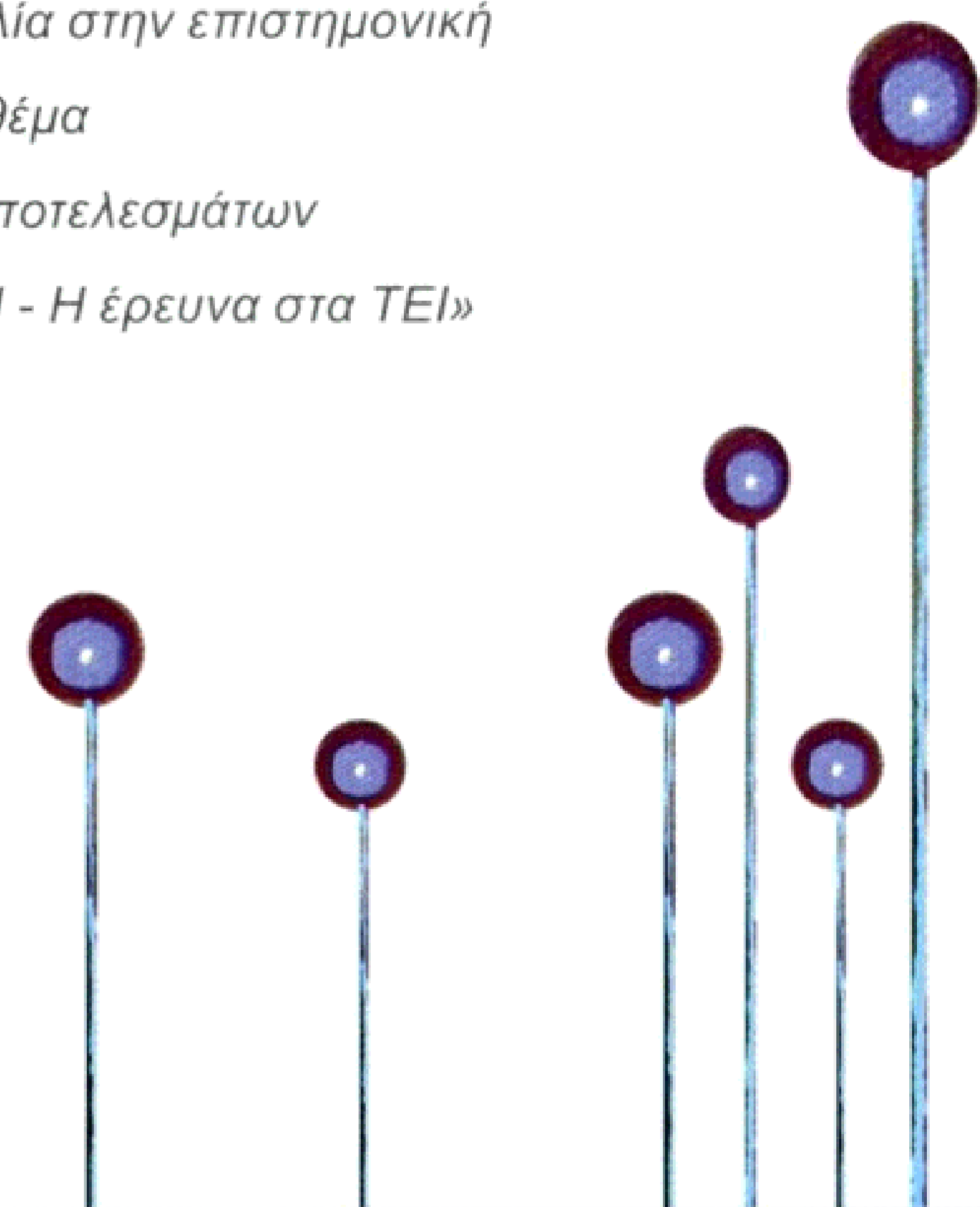
Το πρώτο επιβεβαιώνει ότι η φιλοσοφία επηρέασε και αποτέλεσε μάλιστα το θεμέλιο της δημιουργίας της επιστημονικής σκέψης και της έρευνας, ενώ η επιστήμη και η παραγωγή νέου πληροφοριακού δυναμικού της γνώσης και ο μετασχηματισμός της σε μέσα παραγωγής και τεχνολογικής καινοτομίας επηρέασε την ίδια τη φιλοσοφία και τις επικρατούσες επιστημονικό - ιδεολογικές αντιλήψεις σε παγκόσμιο επίπεδο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την περίπτωση της Δαρβινικής θεωρίας, δηλαδή της θεωρίας της εξέλιξης ειδών.

Το δεύτερο πεδίο εδράζεται ακριβώς, στην αμφίδρομη αλληλεπίδραση της φιλοσοφίας και της επιστήμης, αναδεικνύοντας τη σημασία της σχέσης αυτής, ως την αναγκαία συνθήκη για την αντιμετώπιση των φυσικών και κοινωνικών ζητημάτων που απασχόλησαν και απασχολούν την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της ιστορικής μας εξέλιξης.

Από την ομιλία στην επιστημονική ημερίδα με θέμα

«Διάχυση αποτελεσμάτων

Αρχιμήδης II - Η έρευνα στα ΤΕΙ»

Στις 9 Απριλίου 2010 άρχισε να λειτουργεί το εστιατόριο για το προσωπικό του ΤΕΙ Αθήνας με ιδιαίτερα προσιτές τιμές. Η λιτή και καλαίσθητη διακόσμηση του χώρου δημιουργεί μια ευχάριστη ατμόσφαιρα, την οποία ολοκληρώνει η καθημερινή εναλλαγή του μενού, που διακρίνεται για την ποιότητα των υλικών, η ευγένεια και η άψογη επαγγελματικότητα των υπαλλήλων του εστιατορίου.

Τα “Τεχνολογικά Χρονικά”
εύχονται
στους αναγνώστες τους

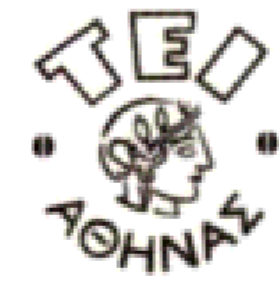
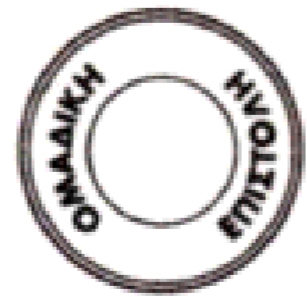
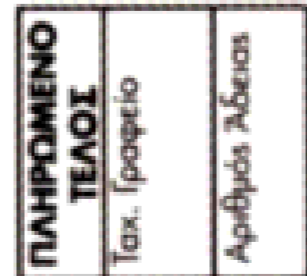
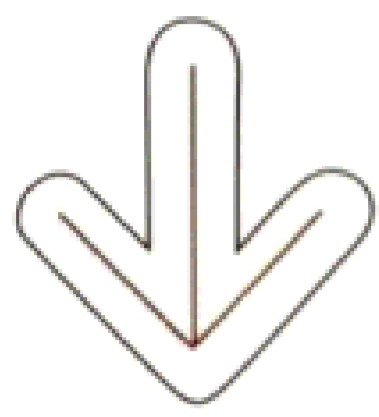
Καλό καλοκαίρι!

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

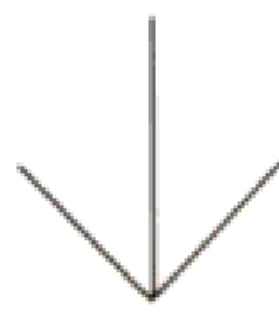
Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αν. Σπυριδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr